

SOPRONI ARCOK

HALMAI VILMOS

Dr. Pálffy Aladár (1928–2013) –
emlékezés egy klasszikus soproni
orvosra

Klasszikus? Igen, egy az utolsók közül, akinek még volt exlibrise, több is, szép is, gazdájára emlékeztető. Igen, egy soproni, aki a Pannonhalmi Szent Benedek Rend Soproni Szent Asztrik Katolikus Gimnáziumában tanulhatott, cserkész lehetett, kiváló tanároktól okulhatott és Csatkai Endre bűvkörébe kerülhetett. Csatkai tanítványnak vallotta magát, s mikor a legtávolabb volt Soprontól, Kékestetőn, akkor is tudtak egymásról. S biztosan tudható, hogy Csatkai is akarta, hogy hazatérjen fiatal főorvosként.

Pálffy Aladár 1928. július 25-én született Sopronban, édesapja Pálffy László GySEV főtisztviselő, édesanyja Horváth Etelka, háztartásbeli. Egyetlen testvére, bátyja, Pálffy László, mérnök majd egy éve hunyt el a kanadai Montrealban. Az elemi iskolát Sopronban végezte, majd 1939-ben felvételt nyert a soproni katolikus gimnáziumba. Egy osztályba járt többek között Lámfalussy Sándorral is. 1947-ban érettségizett majd 1948-ban felvételt nyert Pécsre, a Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetem orvosi fakultására. A pécsi orvosképzés aranykorában tanult az egyetemen Szentágothai, Romhányi, Donhoffer professzorok kezei alatt.

Az egyetemen ismerkedett meg a kaposvári születésű Hegedüs Melindával, későbbi feleségével és hű társával, akire a soproniak előbb a kórházban, később a Szívszanatóriumban dolgozó radiológus főorvosként emlékezhetnek. Aladár 1954-ben szerezte meg diplomáját, majd rövid kaposvári kitérő után Kékestetőre az Állami Gyógyközpontba került. Közben 1957-ben „orvosi laboratóriumi munkálatokból” szakvizsgát tett. 1958-ban kerül vissza Sopronba, ahol egy év múlva az újonnan alakult Laboratóriumi Osztály fiatal osztályvezető főorvosa lett, egészen 1996-ig. 1980-ban mikrobiológiából is szakorvosi képesítést szerzett. Modern, az igényeknek és a kor elvárásainak mindenben megfelelő klinikai laboratóriumot hagyott az utódokra. Nyugdíjazása után továbbra is aktív maradt, vidéki kislaboratóriumok irányítását végezte Fertőszentmiklóson és Szombathelyen, majd Sopronban a kórházi mikrobiológiát segítette szaktudásával, szinte az utolsó pillanatig. Pálffy főorvos hosszan tartó, méltósággal viselt betegség után 2013. február 15-én hunyt el. A Domonkos templomban került végső nyughelyére (1. kép).

Egy szorgos alkotó soproni orvos ment el közülünk. Tette, amit sok soproni évszázadokon át: magába szívta ifjúkorában a szülőváros szeretetét, jó mesterekre akadt a tanulás és gyarapodás évei alatt, elment tanulni és tudást összegyűjteni, majd hazatért. Szakmájában a helyben elérhető legmagasabbra jutott, azért, hogy minőséget, jobbat és színvonalasat tudjon nyújtani a szeretett város és környéke itt élőinek. Felismerte és vallotta, hogy fejlődni és fejleszteni kell és ebben mindenkor alkotó part-

ner volt. A nagy, 30-40 főt számláló laboratóriumi osztály munkatársait folyamatosan motiválta az egyéni továbbképzés és szakmai fejlődés irányába. Szakmája nagyjai tisztelték, támogatták. Közleményei száma meghaladja az ötvenet, több közülük neves külföldi lapokban, angol és német nyelven jelent meg.

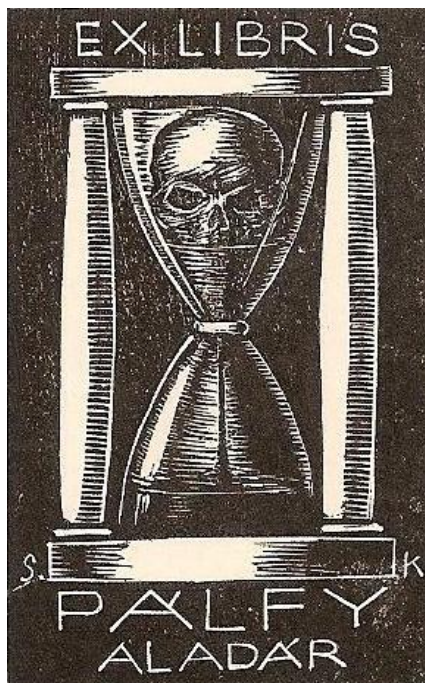

1. kép. Pálffy Aladár főorvos (1928–2013)

A Magyar Laboratóriumi Diagnosztikai Társaság (MLDT), szűkebb szakmája társaságának vezetőségi tagja volt. A szakma nagyjai ismerve őt és munkáját, támogatták azon törekvéseit, hogy hazai és nagy nemzetközi rendezvényeket hozzon a városba. 1986-ban megszervezte az Osztrák–Magyar Laboratóriumi Orvosok Találkozóját, majd 1988-ban, a soproni laboratóriumi osztály 30 éves jubileumi évében a MLDT 38. Nagygyűlését. Rendkívüli teljesítmény ez, s vidéki osztályvezetőként ez csak a legnagyobbaknak sikerült és sikerülhet. Mindazonáltal visszhangja és sajtója ezen eredményeknek a városban sajnos igen visszafogott, manapság is.

Ahogy minden másban, ebben is részletekbe menően igényes volt, az orvosláson kívül is. Lőveriként saját mikrokörnyezetének kialakításában figyelemmel volt a hagyományokra. Volt lakóháza követendő példaként szerepel a lőveri monográfiában. Mindig érzékeny maradt a szépre és a művészetekre. Kutatta a város múltját, igyekezett megmenteni a soproni múlt értékeit, nem mint tudós helytörténész, hanem mint múltra érzékeny soproni polgár. Az 1921. évi népszavazási gyűjteménye ma a Nyugat-magyarországi Egyetem Központi Könyvtárának gyűjteményét gazdagítja. Ex libris gyűjteménye legutóbbi monográfiák anyagát gyarapította (2. kép).

Amíg egészsége engedte, odaadó tagként követte a Soproni Városszépítő Egyesület életét, csendben és szeretettel. Figyelemmel kísérte a város fejlődését, többnyire örömmel, érezte és tudta, mik lehetnek a városfejlesztés kritikus lépései. Féltségből és szeretetből gondolkozott efelől, családi és baráti körben fejtette ki érzéseit e tárgyban. Szakmája és szülővárosa is tudta, ki ő. 1984-ben Petz Aladár-émlékérem, 1989-ben Pándy Kálmán-émlékérem kitüntetésben részesült. Sopron város 2004-ben Király Jenő-díjjal ismerte el munkásságát.

2. kép. Pálffy Aladár ex librise. Tervezte Sterbenz Károly.

Sajnos nem adatott meg nekik feleségével, hogy gyermekük legyen. Mint rokon gyermeket, szakmai pályámat illetően szárnyai alá fogadott s orvossá válásomban szerepe meghatározó volt, döntési helyzetekben tanácsa mindig jó iránytű maradt, s lettem így előbb tudományos munkát maga mögött tudó egyetemi klinikán dolgozó orvos, egy soproni, aki később hazatért szülővárosába, követve példáját. Utolsó beszélgetései is imperativusok maradtak számomra, sok tekintetben. Többször felszínre tört az a fájdalmas hiányérzete, hogy Csatkai Endrének nincs köztéri szobra Sopronban. Pálffy főorvos emléke és akarata e tekintetben is legyen tette készítés és felhívás. Ezen álma megvalósulásának legyen tanúja a közeljövő!

Nyugodj békében, Ali bácsi!